

Muziektheater waarin alle rampen van de vorige eeuw voorbij komen

23-06-2014

•

[Cultuur](#)

Ter herdenking van het begin van de Eerste Wereldoorlog vindt komend weekend op Fort aan de Klop het [festival De ontploffing van Europa](#) plaats. Gedurende drie dagen zijn er lezingen, wordt de muziektheatervoorstelling [L'Histoire du Diable](#) uitgevoerd, is er een expositie over Utrecht tijdens de Eerste Wereldoorlog, kunnen kinderen oorlogswonden schminken en kan er een soldatenmaaltijd genuttigd worden.

Paul Feld is een van de initiatiefnemers van het festival en schrijver en regisseur van de muziektheatervoorstelling L'Histoire du Diable. De voorstelling is geïnspireerd door de compositie [Histoire du Soldat](#) van Igor Strawinsky, vertelt hij op een terras op de Neude. "Strawinsky componeerde Histoire du Soldat in 1918. Toch wordt er geen enkele keer direct verwezen naar de Eerste Wereldoorlog die net beëindigd was of de Russische Revolutie waarvoor hij heeft

moeten vluchten."

In l'Histoire du Diable komen wél alle rampen van van de vorige eeuw voorbij. De hoofdrol wordt vervuld door een vriendelijk ogende verpleegster, gespeeld door Gabby Bakker, die op cruciale momenten in de Europese geschiedenis opduikt. Feld: "Ze kan ingrijpen, maar ze grijpt niet in. Het duivelse element in de voorstelling heeft met het herkenbare gevoel te maken dat als iets heel mooi is, dat je het dan kapot wilt maken."

Drie leden van de muziekgroep Ausdauer hebben thema's uit Histoire du Soldat gebruik als basis voor een aantal composities die zij uitvoeren tijdens L'Histoire du Diable. Feld heeft gekozen voor de combinatie van theater en muziek omdat de boodschap volgens hem dan beter aankomt. "Met muziek erbij luister je naar de tekst met je gevoel waardoor het sterker binnen komt."

Hoewel L'Histoire du Diable gaat over alle rampen die Europa overkomen zijn in de vorige eeuw, is het volgens Feld toch een komisch stuk, of beter: een tragikomisch stuk. "Gabby Bakker is een geweldig comédienne maar uiteindelijk gaat het me om de momenten waarop ze tragisch wordt. Dat is het gevoel waar het me om te doen is. Kern van het stuk is dat de mens altijd blijft hopen, tegen beter weten in, op het ridicule af, en dat is toch een mooie maar ook eigenaardige eigenschap." (deStadUtrecht.nl – Mario Gibbels)

Paul Feld: 'Kern van het stuk is dat de mens altijd blijft hopen'